

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

The Gospel Messenger

"Mond az ő anyja a szolgálknak: Valamit mondok néktek, megtegyétek".
— Ján. Ev. 2: 5.

"Jézus pedig monda néki: Én sem károztatlak: eredj és többé ne vétkezzél!"
— Ján. ev. 8: 11.

Published Semi-Monthly by the Hungarian Baptist Union of America

Kiadja az Amerikai Magyar Baptista Szövetség, havonta kétszer.

VOL. XXI. ÉVFOLYAM No. 9 szám

Buffalo, N. Y.

1930 Május 1.

Diadalmas Lelkek a Gyöngé Nők Között.

A SZERETET UTOLSÓ EMLÉKJELE.

Képünk egy nőt ábrázol, ki hitéért az oroszlanok vermébe dobatott. Igen, nő és pedig egy gyöngé nő. Mártirok alatt rendszeren férfiakat szoktunk érteni, olyanokat, kiket nem rendít meg semmi szenvedés. Hanem ebben tévedünk, mert sok nő is mártirhalált halt az első keresztyének között. Nők, kik megismerték az igaz Istent és feladták a bálványozást, gyakran kockára tették életüket szent meggyőződésüket követve. Voltak idők, mikor a keresztyén imaórákat és istentiszteleteket csak a sötét éj leple alatt lehetett látogatni, mert az elfogult zsidóság és pogányság tüzzel-vassal üldözte Krisztus követőit tekintet nélkül arra, hogy nők voltak-e vagy férfiak. A hagyományos leírásokban találunk sok szívbemarkoló adatot azon nőkről, kik bátran és mindenről lemondva haltak hősi halált Krisztusba vetett élő hitökért. A kételkedők és hitetlenkedők közül sokan mondták ezeknek, hogy megmenekülnek a haláltól, ha eltitkolják hitüket. Ők azonban megértették, hogy Jézus nem titkon, hanem nyilvánosan szenvedett és halt meg értük és így ők is nyilvánosan készek öt követni és érte szenvedni, ha kell. A tanítvány nem nagyobb Uránál.

Vajjon hasonló helyzetben volnánk-e mi olyan

Egy keresztyén vértanu fogadja a bucsuüdvözetet.

hűek, mint ama nővéreink voltak?!

Nemde nagyobbak és bölcsőbbek akarunk-e lenni Mesterünkénél? Okoskodunk és magyarázunk gyakran csak azért, hogy magunkat a felelőség alul kimentsük. Amazoknak Krisztus volt a dicsősége és erőssége életükben-halálukban. Mi elfeledkezve magunkról, kérkedünk műveltségünkkel, származásunkkal, olvasottságunkkal és egyéb földiességgel, melyek a maguk nemében mind jók lehetnek, de nem arra, hogy azokkal kérkedjünk vagy azokkal elintézetnek vegyük keresztyéniségünket.

Továbbá a keresztyén mártirnők tiszta szentéletűek voltak, pedig sok volt a bűn és kísértés körülötük is. Ma sokan mondják, hogy nem lehet olyan szép éle-

tet élni. Hát régen könnyebb volt, mikor még azokat is megostorozták, akik csak beszéltek a keresztyén hitről? Többen úgy vélik, hogyha könnyebb volna a megélhetés, hűbb keresztyének volnának. Az ilyeneknek azt tanácsolom, hogy gondoljanak vissza az elmúlt századokra, mikor annyira elnyomott volt a nép. Mégis azok közül kerültek ki a vértanúk. Hiszen ma talán nagyon is sok kényelemmel rendelkezünk. Vannak autóink, házaink, szép berendezéseink, vízvezeték a lakásainkban, gáz és villanyfelszerelés

otthonainkban és mégis olyan nehezen tudunk eljutni az imádság közhelyére is.

Pedig ez a keresztyén életnek csak kisebb részét képezi. Mindez azt mutatja, hogy el vagyunk puhulva, nem vesszük elég komolyan Krisztus követését, elvegyülünk a világgal. Az ilyen kényelmes hívek nem tudnának mártirokká lenni. Hiszen némelyek sokszor még sem jelennek és így fogalmuk sincs arról, hogy mi a gyülekezet munkaprogramja. Az ilyenekkel esetleg az fog történni, amit az Ur mondott: "Az egyik elragadtatik, a másik elhagyatik". Mind ez azt jelenti, hogy aki hü, az tartatik meg; aki pe-

dig hűtlen, elhagyattatik. Kicsit keményen hangzik, de Mesterünk is megmondta tanítványainak. Amit azoknak mondott, nekünk is szól. Ő mondta, hogy aki utána akar menni, vegye fel az ő keresztyét és kövesse őt. A mártírnők felvették és életükkel fizettek. Minekünk is fel kell venni. Talán életünkbe kerül. Lehet, hogy gyermekeink elhagynak, hozzánk tartozóink és barátnőink hűtlenekké válnak, de ez a Mester útja és parancsa.

Vonuljunk fel hát a hős lelkű nőkkel, az erősekkel a Krisztus nevében. MAJORNÉ.

MIRE VAN A GYÜLEKEZETÜNKNEK SZÜKSÉGE?

Irtá és felolvasta a romániai baptista nők országos konferenciáján, (Nagyváradon 1929 apr. 2-án): Kovács Sándorné.

Szüksége van gyülekezetünknek olyan nőkre, feleségekre és anyákra, kik Krisztus által újjászületve; megszentelődve, életük feladataul nemes célokat tűznek ki, azokért élnek, azok megvalósítására törekednek s életüket azokra szentelik. Szükség van olyan nőkre, akik lelküknek értékét felismerik, akik megértik, hogy Isten a legnagyobb kincseket e földön, az ő kezükbe tette le. Akik alázatosan tudatára jutnak annak, hogy ők nemcsak önmagukon hordozzák Isten képét, hanem ők adnak földi életet Isten képmásának is. Akik megértik, hogy ők az emberiségért élnek, hogy Isten dicső gondolatai általuk valósulhatnak meg. Minden szépség, jóság, nemes érzület, magasztos eszme, szent törekvés, az erény, a hűség, a hit, a szeretet, irgalom, részvét mind rajtuk keresztül árad az emberiségre. Akik megértik, miért alkotja őket a Teremtő. Akik megértik, hogy az életből a szenvedések nagyobb részét azért juttatta nekik az Isten, hogy a szenvedések által szívük gazdagabb és termékenyebb legyen érzelmekben, közelebb Istenhez hitben, imádságban. Akik megértik, hogy ők mindenestől egész szellemük, lelkük-testük által arra valók, hogy általuk megváltozzék e világ ábrázata, hogy jobb, szebb és dicsőbb legyen az élet, boldogabb az emberiség.

Szükség van olyan nőkre, akik női mivoltuknak, keresztyénségüknek, a lényükben rejlő tehetségek-

nek nagy horderejét felismerik, akik tudatában vannak annak a nagy hatásnak, melyet a legkisebb nő is kifejthet környezetében, ahová Isten állította. Az alkalmazott munkahelyén, a tisztviselő hivatalában, az anya családjában.

A nők hatása környezetükben elvitathatatlan. Ők változtathatják a lakást "Otthonná", azzá a boldog helyé, ahová a család minden egyes tagja örömmel siet s a melynél szebb, jobb és áldásosabb hely sehol nincs a földön. Az otthon az a missió terület, ahol a nők, feleségek és anyák tehetségeiket kifejthetik. Azt lehet mondani, hogy az anyától függ, mivé válják gyermeke. Kevés apa bír akkora befolyással gyermekére, mint az anya. Legyen egy anya jómódu vagy szegény, felelőssége egyformán nagy. Senkise kicsinyelje a gyermeknevelést, az anyai hivatást. Ez a világon a legnehezebb a legfelelősségteljesebb foglalkozás. Már a bibliai korban ismert volt az a közmondás: "Amilyen az anya, olyan a leánya". Persze vannak nagy kivételek is, de a tapasztalat azt bizonyítja, hogy a legtöbb gyermek anyjára hasonlít.

Mindnyájan tudjuk, hogy ha nem lett volna egy "Anna" nevű hívő lélek, aki imában kérte Istentől gyermekét, hogy azt Néki szentelhesse, akkor nem is lett volna egy "Sámuel" prófétája e világnak soha. Az anyák adhatnak e világnak jobb és nemesebb lelkű fiukat és férfiakat, leányokat és feleségeket. Csakis ilyen módon változhat és javulhat meg ez a világ. Minden feleség és anya a maga otthonának és családjának birodalmában egy Isten által megkoronázott királynő, akinek kezében

a hit és ima ereje által nagy hatalom van letéve. A test és vér nem örökölhethet ugyan Istennek országát, de hit és ima által nevelhetnek az anyák "Timótheus"okat. Jusszon eszünkbe, hogy Timótheus édesanyját is egy hívő lelkű anya nevelte fel és Pál apostol azt irta Timótheusnak: "Még vagyok győződve arról, hogy bened is az a képmutatás nélkül való hit van, mely volt a te nagyanyádban és édes anyádban."

Nők, feleségek és anyák! A ti hatalmatok, birodalmatok igen nagy. Amilyenek a női erények, erkölcsök, olyan az egész emberi társadalom. Ha minden egyes családban változások jönnének létre, ha az anyák befolyása által a gyermekek, az ifjak, a leányok jobbak, akkor jobb a helység, a város, az ország, az állam, mert hiszen az állam családokból áll. Mindenek felett pedig, milyen magas szellemi-erkölcsi nivóra jutnának gyülekezeteink, ha tagjai, ifjai olyan családokból kerülnének, melyekben az anyák hivatásuk magaslatán állanak. Mennyivel gyorsabban és nagyobb mértékben terjedhet Isten országa ezen a földön akkor, ha a hívő anyák lelkük leg jobb érzetével azon lesznek, hogy családjukra áldást árásszanak és istenfélő gyermekeket neveljenek.

Az imént azt mondtam, hogy minden feleség, anya, az otthonában "királynő". Erről eszembe jut, hogy kislány koromban nagyon szerettem mesét olvasni és különösen azokat a meséket szerettem, melyekben az igazság, a jó és nemes indulatok, törekvések — bár nagy küzdelmek és szenvedések árán — diadalra jutottak. (A gyermekmesékben igen sok hasznos tanítás rejlik, a gyermek

elméjéhez alkalmazva.)

Egy mesében szerepel egy gonosz királyné, aki környezetében mindazokat elvarázsolta különféle vadállatokká, akik néki alkalmatlanok voltak. Végül kiderül a gonosz sága, elűzik és jön egy áldott, szelidlelkű királynő, aki jóságával megtöri a varázslatot és visszaadja az elvarázsolotoknak eredeti alakjukat. De ez a jó királynő előbb nagy próbákat állott ki és csak azután sikerült néki arra a csodatevőre szert tenni. Ezt a mesét az élet ezerszer igazolja. Épen így változtatják az anyák, feleségek környezetüket, gyermekeiket vadállatokká, mint a mesebeli gonosz királynő, de amugy egy istenfélő anya, hit által, minden szenvedéseken, küzdelemeken keresztül is, kiszámíthatatlan áldást, üdvöt hozhat övéire, miként ama jó királynő is megtöri a gonosz varázslatot. A gonosz lelkű nő környezetében felszabadulnak az összes emberi indulatok és vágyak, aljas érzelmek, gondolatok. Az erényes, istenfélő, krisztusi eszmevilágban élő nő körül, ezek nem mernek előtörni. Minden férfi — ha még olyan rossz is — tisztelni kénytelen a szentéletű nőt, feleséget, anyát.

Nőtestvéreimet, asszonytársaimat én szívből szeretem. Sorsukat, helyzetüket, melyben osztályrészük vagyok, nagyon megértem és ismerem. Sok szenvedés jutott osztályrészül az anyáknak, de ugyan ezen szenvedések feljogosítják őket, kiküzdeni gyermekük sorsát, jövőjét, üdvét, boldogságát. Legyenek tehát rajta, életüket, lelküket, egész valójukat szenteljék annak a Krisztusnak dicsőségére, aki annyira szeretne anyját, hogy még akkor is az ő sorsáról gondoskodott, mikor véres keresztfáján haldokolt.

Legyenek rajta, hogy megszentelődött életük által, gyermekeik nevelése által előmozdítsák gyülekezeteink előnyös fejlődését.

A nők keresztyéni életében a szívből való szeretet, ezen keresztül a család, a családon keresztül a gyülekezet és azután mindama hasznos szolgálat, amit egy nő a gyülekezet beléletében érvényre juttathat. Aki a maga családjá-

ban, gyermekei nevelésében tapasztalatokat szerzett, az bizonyára a gyülekezetekben is eredményeket érhet el.

Most pedig a férfiakhoz fordulok és arra kérem őket, tegyék lehetővé, hogy gyülekezeteink leány, nő és asszonytagjai Isten adta tehetségüket fejleszthessék, szellemi kincseik értékét felismerhessék és gyarapíthassák. Tanítsák, neveljék műveljék őket, hogy ők is nevelhessenek és taníthassanak. Mindaz, amit a nők javára, tudásuk, nemesítésük, művelődésük előmozdítására tesznek, a gyülekezet, a férfiak, az ifjak hasznára térül vissza. A férfiak fogják élvezni a nők művelődésének áldásait. Nagy körforgás ez, melyet nem lehet letagadni. Isten nem ok nélkül teremtetette a nőt segítségül a férfi számára. Ha a férfi egyedül alkalmas lett volna Isten céljainak megvalósítására, akkor nem lett volna szükség a nőre.

Nem értem ezt csupán a házasságra hanem az élet minden tényszerű nézve. A házasság is csak akkor szent házasság valóban, ha magasabb eszmevilágban mozog. Ezt is a női, az asszonyi hivatás eszméi föl fogása teheti azzá. Minden munkába, de különösen a szellemi-ekben sokkal többet érhetnek el a férfiak, ha mellettük krisztusi indulattól áthatott nők segítenek.

Erre azonban nevelni kell a nőket nagy gonddal, fokozottabb mértékben. Hogyan lehessenek a nők mindarra alkalmasak, amit az élet tőlük követel, ha senki sem neveli őket arra? Ha valaki valamely pályára törekszik, sokat, évekig kell tanulnia, míg elérheti célját és kenyerét megkeresheti. Ellenben a női életpálya, az asszonyi, anyai hivatásra, tanulatlanul, tudatlanul kell menni, holott ez követelné meg a legnagyobb képzettségét.

Testvérek, férfiak! Gondoljanak a nőkre. Neveljék és emeljék őket, mert ha ezt teszik, saját javukra művelik, de sajnos nem lehetnek jobbak és különbek, ha nincs rá módjuk. A nők azok, akiknek kezében lelkek, életek sorsa és üdve van letéve. A férfiak azok, akiknek kezébe van letéve a mi asszonyaink helyzetének meg-

javítása, lelküknek 'renaissancea' vagyis 'ujjászületése', melynek lényege: az egyéniség felszabadítása, krisztusi szellemben való tudatos kiművelése és életének, jellemének szabad érvényesítése. Tehát a férfiakat kérem, neveljék, fejlesszék a nőket, hogy alkalmasak legyenek magas szolgálatuk betöltésére, áldást árasztván környezetükre, otthonukra, családjukra, a gyülekezetre, Isten dicsőségére, országa építésére. Erre van szüksége gyülekezeteinknek!

EGY UTAZÁSI JELENET

INDIÁBAN

"Egy vasutállomáson Kalkuttában," írja Mrs. Laws C. Y., "fülkénk ajtajánál állottunk éjjelnek idején várva vonatunk elindulását. A sok különös látnivalók között, figyelmünk számos ládára terelődött, batyuk és pakkok, melyek a miénk mellett levő fülkében lettek elhelyezve, a vonatablakon voltak beadogatva a szolgák által s közben láttuk a nyitott ajtón keresztül, hogy gyermekek és egy férfi időzött. Az utóbbiról úgy látszott, mintha az éjjeli utra készített volna elő a fekhelyeket. Röviddel azután egy kufferféle ládát pillantottunk meg, melyet emberek hoztak be rudakon. Letették azt a fülké ajtajába. Egy nagy terítő függött az ajtó felső részéről ráesve a kufferra. Érdeklődésünk tovább fokozódott és lehajolván, hogy bekukucskáljunk a függöny mellett, azt vettük észre, hogy női lábak léptek ki a ládából a fülkébe. Két hasonló nagyságú láda jött ugyanabba a vonatlakosztályba, mindegyik tartalmazva két vagy három nőt. Abban állapodtunk meg, hogy egy gazdag mohamedán férfi utazik és háremjét viszi magával. Micsoda egy ellentét azon két fülké lakói között, akik eképpen az éj homályában száguldó vonaton utaztak! Az egyikben olyan nők voltak, akik szabadok, boldogok voltak és az Isten összes dicső világában mindenben gyönyörködhettek és azonkívül birhatták szívükben Jézus szeretetét. A másikban pedig olyan nők

utaztak, akik rabok módjára elváltak zárva a világtól, megfosztva a természet gyönyörűségétől, bezárva a tudatlanság, haszontalanság és a nyomorultság ketrecébe, ugyanakkor az arról való ismeret nélkül, aki meghalt azért, hogy megmentse a nőket bűneikből és tegye szabadokká őket.

BAPTISTA MUNKA A MOHAMEDÁNOK KÖZT.

A mohamedánok legtöbbször Indiában az északi részen laknak és angolországi baptista testvérek végeznek munkát közöttük. Akik Dél-Indiában laknak majdnem bevándorlóknak vannak tekintve az országban. Sokkal fehérebb színű-

ek, mint a benszülött telugu népfaj. A hindusztaniai nyelvet beszélik és nem a telugut. Az amerikai baptista testvérek kevés munkát végeznek közöttük. Miss, Jennie L. Reilly az ongola-i Clough Hospitalban jön érintkezésbe mohamedán nőkkel Dél-Indiában, akik bejönnek, mint páciensek a kórházba. Bár nagyon méltányolják a szolgálatot, amit ajándékok adásával is kimutatnak, mint Miss Reilly mondja, de mégsem olyan fogékonyak az evangéliom iránt, mint a telugu nők. Rendszeresen Miss Reilly a mohamedán nőket privát szobába helyezi; ha az nem lehetséges, akkor egy függönyt húznak az ágy körül és a doktornak gyakran muszáj a függöny alatt meg-

nézni a pulzust, mert tiltva van, hogy az orvos vagy más férfi láthassa őket. A nellorei kórházunkba is gyakran jönnek mohamedánok. Dr. Lena A. Benjámín mondja nekünk, hogy egy év alatt 48 százaléka a pácienseknek a kaszti hinduk vagy a mohamedánok közül valók. "Ez azt jelenti", mondja ő, "hogy ezek az otthonok nyitva vannak részünkre és a bibliatanító nők részére és meglátogathatjuk őket, mikor akarjuk és beszélhetünk nekik az isteni dolgokról." Miss Megilton azt mondja nekünk, hogy Náni (nagyamama), aki egyike volt az első betegeknek, most nagy segítséget nyújt az orvosoknak és ápolóinknek.

Hazai Üdvözlét.

Kedves meglepetésben volt része itteni Női-Szövetségünk elnöknőjének, mikor az alábbi üdvözlőlevelet megkapta.

Az Amerikai Magyar Baptisták Női-Szövetségének. KEDVES TESTVÉREK!

A magyarországi baptista nő-egyesületek szövetségének 1929. évi konferenciájáról szeretettel emlékszünk meg k. testvéreinkről. Az önök konventje is a napokban fog megtartatni, de mire a mi levelünk odaér, már csak az új szándékot, tervet, célt köszönheti. Amidőn szeretettel gondolunk kedves testvéreinkre és arra a szép munkára, melyet végeznek, konferenciánk imádságában is megemlékezünk erről. Meny. nyei Atyánk gondviselő vezérletét kívánjuk amerikai nőtestvéreinkre, Ki ugyanazzal a szeretettel hozza fel napját a föld egyik és másik felére. És bár nagy távolság van közöttünk, de ugyanaz a Lélek munkálkodik a szokásokban, szolgálatban különbség volna is, de ugyanaz az Ur! Áldott a frigy, mely bennünket összeköt. Fogadják szeretetteljes köszöntésünket ez ünnepi alkalmammal.

Budapest 1929. augusztus 20

A konferencia nevében testvéri üdv.
(Aláírva) Kristóf Domokosné, titkár
(Tömeges aláírás) Tóth Józsefné,

Hegedüs Ferencné, Miklós Andrásné, Sonafin Józsefné, Gábor Jánosné, Rácz Károlyné, Vass Istvánné, Udvarnokiné, Dohányos Jánosné, Özv. Szabó Jánosné, Ambrus Jánosné, Kmetty Jánosné, Kenyő Istvánné, Boros Mihályné, Szakács Erzsébet, Heckmam Margit, Losonczy Gyözőné, Holczer Erzsébet, Henssy E., Bodor Antalné, Kemény Arthurné, és Kanda Gyuláné.

Ezuten is szívből üdvözlöm itteni Női-Szövetségünk nevében magyarországi nővéreinket egyenként és összesen. A jó Isten tegye áldásossá nemes törekvéseiket úgy az egyes egyesületekben, mint szövetségi életükben. Nyugodtan biztosíthatom arról mindnyájukat, hogy szeretettel gondolunk reájuk és mi is imádkozunk értök. Kedves figyelmességről tanuskodó sorokat úgy tekintem, mint szívárványszínekből épült égi hidat, mely összeköti a régi és az új hazában élő, imádkozó és dolgozó hívő nők lelkét. Fogadják köszönetünket.

Major Mihályné.

KRISZTUS KERESZTJE

(Csoport előadás 7 személy részére.)

(Szükség van 6 keresztre. A harmadik személyé lehet egy ékszer kereszt. A hatodiké a legnagyobb, valami négy láb magas, a többié aránylag kisebb. Persze a harmadikat kivéve mind fából való. — Jobban fogja magát ki venni, ha a kereszthordozásra vállalkozók a közönség sorából jönnek elő egyenként és nem pedig egy külön szobából. — Az előadók: egy evangélista és hat kereszthordozásra pályázó személy. Az énekkar vagy más énekesek közreműködnek.)

Evangélista: Megjelentem itt ma, mint mennyei Királyom küldötte. Jöttem tanítványokat toborozni Jézus Krisztusnak. Tehát felhívok mindenkit — öreget, fiataalt, gazdagot, szegényt, férfit, nőt és gyermeket —, hogy sorakozzanak Királyom zászlaja alá. Az ő felhívó szavai ezek: "Jöjjetek én hozám mindnyájan, kik megfáradtok és megterhelgettetek s én megnyugosztalak titeket. Vegyétek fel az én igámat és tanuljatok tőlem..." Imé az ajtó elé álltok és zörgetek; valaki hallandja az én szótát és megnyitandja az ajtót, bemegyek ahhoz és ő vele vacsorálunk és ő is én velem." Tehát ki van készen elfogadni meghívásomat? A jutalom már ezen a földön százszoros és a földöntúli pedig örökélet. "A Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel; és akiszomjuhozik jöjjön el; és aki akarja, vegye az életnek vizét ingyen".

(Az énekkar: "Jöjj az élet forrásához".)

Első pályázó: Kedves hirnöke a nagy Királynak, meghallottam hangodat. Meghívó szavaid megbűvölték füleimet. Így sejtem, hogy a szolgálat könnyű, a jutalom pedig kiváló és nagy. Én egynek vágyom azután a nyugalom, béke és csillogó korona után, melyet te felajánltál. Iktass tehát engem amennyi követők sorába, kiknek Jézus Krisztus a Mestere.

Evangélista: Szívesen látlak a megváltozott seregében. Én beírom neved a Mester követőinek lajstromába. A mennyei angyalok örvendezni fognak feletted. Ezennel pedig átadom neked Krisztus követőinek jelvényét. (Felajánl egy keresztet neki.) Mesterünk hordta értünk a keresztet és eltűrte szegényét. Ő tehát elvárja tanítványaától is, hogy vegyék fel a keresztet és úgy kövessék őt.

Első pályázó: Hát nem nyugalmat és boldogságot ígértél te a Mester követőinek? Én gyönyörűséget és könnyedséget kerestem a Mester szolgálatában és íme te keresztet kínálsz fel nekem! Az a szolgálat, önmegtagadás és szenvedés jelvénye. Ez azt jelenti, hogy muszáj feladni a világi élvezeteket, szeretett becsvágyaimat és hordani a keresztet.

Evangélista: Igen, az a Mester utja és parancsa. Megmentetel, hogy szolgálj. Győzni kell magad átadásával. A kereszt utja a világosság utja. Aki elveszti életét, megtalálja azt. Ez az az út, melyen mártírok, hősök és szentek jártak. Ezen járt a Mester is. Ez az út vezet bennünket a gyöngykapuhoz. Én kérve kérek, vedd a keresztet és menj az uton, mely vezet a dicsőségbe s az életbe, mely örök.

Első Pályázó: Én meghozok minden észszerű áldozatot, de nem szeretem ezt a keresztet. Különböznék most távozzom és majd...

Evangélista: Észrevételek, hogy nem vagy méltó Jézus Krisztus követésére. Te önmagad szereted és a világot, nem pedig Istent. Te élvezni akarod a jutalmat, de a munkát s küzdést elkerülni. Te pályázol a koronára, de elhúzódol a harc elől. A Mester téged nem választott. (Első el.) (Az énekkar énekl: "Mit tettem éretted?" "Evang. Kar. 45".)

Evangélista: Igaz az Ur mondása: "Mert szoros kapu és keskeny út, amely viszen az életre és kevesen vagyunk azok, akik azt megtalálják" (Mát. 7: 14). De még egyszer intézek felhívást. "Mindnyájan, kik szomjuhoztok, jöjjetek e vizekre" (Ésa. 55: 1).

2.ik pályázó: Kedves Hirnöke a Mesternek! Én is hallottam a felhívást és elfogadom felszólításodat. Barátomat (v. barátnőmet) megrovom felületeségéért, hogy nem hajlandó a keresztet hordani. Számíts engem egy boldog kereszthordozónak a Király szolgálatában. Bárhova irányitsz is, kész vagyok menni, hordva keresztjét.

Evangélista: Te úgy beszélsz, mint egy engedelmes követő, ki megörvendeztetted Mestered szívét. Fel is magasztal ő majd téged. (Követő megvizsgál minden egyes keresztet.) Mit csinálsz?

2.ik: Keresztet akarok választani magamnak.

Evangélista: Te nem azért voltál meghívva, hogy válassz, hanem azért, hogy hord a keresztet. A Mester a keresztet adja, te pedig a hordozója. Itt a te kereszted. (Add neki egy keresztet, melyet elfogad). Hord ezt érette.

2.ik (magában): Milyen egy durva és visszataszító keresztet adott ez nekem! Én kész vagyok követni Jézust kellemesebb uton, de hordani ily fájdalmas terhet, ez már több, mint amennyit türelmem megenged. Miért nem adott nekem egy könnyebbet, egyet, mely megfelelt volna izlésemnek? Alkalmas lett volna körülményeimhez és társaságomhoz. Ki is cseréltem egy olyanért. (Leteszi és keres mászt.)

Evangélista: Mit csinálsz?

2.ik: A kereszt, melyet nekem adtál, nem felel meg izlésemnek és nem illik állásomhoz. Tul nehéz és durva. Keresek egy másikat, mely megfele-

lőbb és könnyebb. Az ép oly jó lesz, csak kereszt formája legyen.

Evangélista: Neked azt a keresztet kell hordani, melyet a Mester jelölt ki részedre. Végtelen bölcsesség tervezte és tökéletes szeretet kínálta. Megcserélni, hogy neked tetszen — avval csak Uradat szomorítanád.

2.ik: Én örömmel hordozom ezt (felvéve egyet).

Evangélista: Nem, az nem neked volt szánva. (Elveszi tőle.) Amint észreveszem, te nem vagy egy készséges, hanem egy önfejű kereszthordozó. Nem Mesteredé, hanem a te akaratod tesz neked. Nyelveddel kész vagy szolgálni, de szíved nem adta át Nekí. A Mester téged nem választott, mert te sem választottad őt. (Elmegy. Icül.) (Énekkar: "Bocsásd be..." "Evang. Kar." 331.)

Evangélista: A nap hanyattlik már s jó az est, mikor az emberek nem munkálkodhatnak többé... Mily gyümölcs-telen törekvésem! "Kicsoda hiszen a mi prédikálásunknak? és az Urnak karja kinek jelenik meg?" (Ésa. 53: 1.) Biztosan küldetésem is hiábavaló. Egész nap munkálkodtam és egy lélek sincs megmentve.

3.ik pályázó (beszél, jön): Én ajánlom magamat Krisztus katonájának. Örömmel fogom hordozni a keresztet. Esedezem, próbálj ki, és jegyezd meg hűséges kitartásomat és lelkesedésemet ebben az ügyben. Örvendek ennek a kitüntetésnek. Én dicsőségesnek látom e megbízatást.

Evangélista: Te igazán egy készséges tanítványnak látszol. A Mester szereti a készséges szívűeket. Átadom tehát e keresztet, vidd utána. (A követő megcsókolja a keresztet, kebeléhez szorítja, fejét meghajítja csendes imára, mielőtt beszélne.)

3.ik: Te egy remek disz vagy és oly népszerű. Hordani foglak keblemen és tündökölni fogsz nyakékeim drágaságai között. Fel sem foghatom, hogy miért idegenkedik valaki is a kereszt hordozástól! Hisz oly elegáns és disztű. Felmutatom keresztemet mindenki csodálkozására. Nézzétek! Nem gyönyörű-e, megigéző?

Evangélista: Testvérem, mit csinálsz?

3.ik: Imádom a keresztet. Hitemnek ezen gyönyörű jelvényét.

Evangélista: A keresztet imárod? Ez nem az a szolgálat, melyet a Mester tőled kér. (Elveszi tőle a keresztet.) Hordoznod és nem imádnod kell a keresztet. Nem az iránta tanúsított hódolat által lesz a kereszt gyönyörűvé. Nem az által lesz hatalmassá, hogy csupán térdet és fejet hajtogatunk előtte. Sokan csudálják a keresztet temploaik tornyán, kik életéből kizárják. Számosan viselik ékszer gyanánt a feszületet, de megvetik, mint olyan eszközt, amelyre bűneiket kell felfeszíteniök. Az olyanok, akik így tesznek, azt vélik, hogy a költőies érzel-

gésből áll az isteni szolgálat. Nem az ékszerre kovácsolt ragyogó kereszt váltja meg a világot és a lelket a bűntől, hanem a kálváriai feszület az, melyen a régi élet meghal és új élet megjelenik. Ebben a keresztben van erő s ez győzi meg a világot.

(A 3.ik követő szégyenkezve távozik.)

Evangelista: Itt jön egy ismerősöm. Valószínűleg ő is szolgálati alkalmat keres. Béke veled nővérem! Milyen küldetésed van ma?

4.ik pályázó: Eljöttem, hogy helyet találjak a Mester követői sorában. Hiszen ez az én ésszerű feladatomban. E tárgy felett sokáig gondolkodtam és most felajánlom szolgálatomat és rendelkezéset várom.

Evangelista: "Aki énhozzám jő, semmiképen nem vetem ki" (Ján. 6:37). Ily követőket hív a Mester, halld szavait: "Aki akar én utánam jönni, tagadja meg magát és vegye fel az ő keresztjét és kövessen engemet" (Mt. 16: 24). Hogy az ő utasításának megfelelhessenek, én felajánlom neked e keresztet, hord és becsüld meg ő érette.

4.ik: (Elveszi a keresztet, elfordul és elrejt ruhájában.)

Evangelista: Mit csinálsz te?

4.ik: Elrejttem a keresztet, melyet nekem adtál. Majd fogom én hordani, csak nem akarom a nyilvánossággal tudatni.

Evangelista: Elrejtteni a Mester keresztjét? Hát nem tudod, hogy ő nem akar titkos követőket? Aki megvallja őt az emberek előtt, ő is vallást tesz arról az Atya és a mennyi angyalok előtt. Te szégyenled keresztjét? Jézus hordta érted nyilván, a nép előtt. Figyeld őt, hogy megy a kálvária hegyére. Nézd, hogy szegezték az átokfára. Szenvedett és meghalt érted. Szégyenled tanításait, szégyenled népét? Akarnál katona lenni és visszautasítani a zászlót és egyenruhát? Akarnál megmenteni és el nem ismerni a Megmentőt? Én mondom neked ma, hogy ne hord a keresztet. (Elveszi tőle.) Hanem menj be a te titkos házadba és térj meg, mert a Mester is visszautasít. (A 4.ik el akar menni.)

Evangelista: De várj. Hallgass a Mester szavára, mit neked mond: "Mert valaki a parázna és bűnös nemzetség közül szégyel engemet és az én beszédimet, az embernek fia is szégyenli azt, mikor eljövendő az ő atyjának dicsőségével a szent angyalokkal" (Mrk. 8:38).

(A 4.ik szégyenkezve távozik.)

(Az ének: "Csak levél". "Evang. Kar" 121.)

5.ik pályázó: Uram (vagy urnóm), én észrevettem azoknak gyöngeségeit és alkalmatlan voltukat, kik idáig vállalkoztak Arra, hogy csatlakozzanak táborodhoz. Biztosra veszem azonban, hogy énvelem megleszel elégedve, mert én nem olyan vagyok, mint azok.

Részemről akármilyen keresztet kész vagyok hordani nyiltan és örömmel és kifogom érdemelni helyesléseidet és dicséreteidet. Büszke leszel rám. Imádkozom és bőjtölök, alamizsnát adok, sok nemes dolgot cselekeszem és ezeket barátaim is jól tudják. A kereszt pedig csak egy csekély hozzáadás lesz az eddigi rekordomhoz. Tehát, hadd rendelkezzenek egy hozzám méltóval, hogy barátaim is látva azt, méltányolják tudják.

Evangelista: Te valóban bátor vagy és önbizakodó. Mi a te neved és honnan jössz?

5.ik: Az én nevem Farizeus, az Öndicséret városában lakom, a Beképzés uccájában, az általános büszkeség tözsomszégtségében. Egy gyönyörű város és ucca.

Evangelista: Már hallottam nevedről és jellemedről. Bizalmatlanságot érzek irántad, hogy alkalmas lennél arra a hivatásra, mely Jézusban igazkodik az ember részére. A mester keresi a töredelmes szíveket és a bűnbánó lelkeket, azokat, kik alázatos és megtérésre hajlandó szívűek. Te pedig jószágoddal és erkölcsi kincseiddel kérkedel.

5.ik: Pál, a nagy apostol is kérkedett a keresztrel, melyet prédikált. mirt ne dicsekedhetnék én is?

Evangelista: Pál dicsekedett a keresztben, hogy mennyit tett érte s a világért, te pedig dicsekszel a keresztrel és avval, hogy mennyit tettél érte. Pálnak önmaga semmi volt. A Mester volt mindene. Veled épen az ellenkező. A Mester semmi és te minden. Te a keresztet egy létrává teszed, melyen igyekszel az öndicsőséget elnyerni az emberek előtt. De Istentől nincs jutalom a részedre. Olyanoknak mint te is, úgy fogja mondani ama napon: "Uram! Uram! nemde nem a te nevedben tanítottunk-e és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és a te nevedben sok hatalmast nem cselekedtünk-e? Akkor pedig vallást tételek nekik: Soha nem esmértelek titeket, távozzatok el tőlem álnokságnak cselekedői" (Mát. 7: 22, 23). Ének: "Teérted véremet".

Evangelista: Küldetésem ideje már majdnem lejár. Hiva vagyok, hogy beszámoljak Mesteremnek. "Sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. Mily nagy az élvezetkérésők csoportja és mily kis sereg a kereszt hordozóké! Még egyszer ismétlem az ő szavait: "Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterhelteketek és én megnyugosztalak titeket".

6.ik pályázó (jön énekelve "Ha vállamon van a kereszt"): Jöttem felajánlani szolgálatomat, ha még nincs késő. Még több annál: magamat ajánlom a Mesternek. Érdemet nem hozok

magammal, csak egy készséges szívet. Jövök úgy, amint vagyok, és ezt kérem a mestertől: "Uram, miféle akarsz, hogy cselekedjem vele, hanem alázattal teszem, hogy szolgálatot teljesítsek. Fel kell rá szögezmem önnöségemet. Nyiltan kell hordoznom és szeretettel. Hordoznom kell ellentét és bánatalom dacára, akármibe is kerüljön. Részemre semmi ki, hogy tesz, az én dolgom: követni őt, Uramat. (Felveszi a keresztet s elindul.) De jaj, mily nehéz. Néha úgy érzem, mintha összeroskadtam. Oly kevés ki segít s annyi, ki megakadályoz. Megbántás mindenhol. Megbotránkozás s csufol minden utamon. Hát had pihenjek kissé. (Leteszi keresztjét s leeroskad egy székbe.)

Evangelista: Hol van kereszted, melyet elvittél?

6.ik: Nővérem, én nem dobtam el. Hordtam hűségesen egy darabig. De megkeserítette életemet. Meg lettem bántva barátom házában. Ellenem fordult a szeretet saját otthonomban. Hozzámtartozóim megvetettek, üzleti életem keserűséget hozott, fáradtan kimerülve, félretettem egy darabig.

Evangelista: De nővérem, nem mondtam én neked jóelőre, hogy téged fognak bántalmazni és hogy sok megpróbáltatáson keresztül kell bejutnod az öröm birodalmába? Ily küzdelmekre hívatál és nem pedig üres pihenésre. Azon az uton haladt a Mester és te sem választhatsz jobbat. Ha a Mester szenvedett, nekünk szolgálatnak is szenvednünk kell. Nem tudsz vele egy óráig vigyázni? Ha mások meg bántottak, ő nem; ha másokban megcsalatoztál, az ő szeretete irányodban sohasem fogyott. Emelkedj fel nővérem. Az idő rövid, órád majdnem elérkezett. Kérj tőle erőt és kövesd őt.

6.ik (feláll, felveszi keresztjét és a dobogó eleje felé tart. Letérdel a közönséggel szemben, kezei pedig a kereszt két kiterjesztett részén nyugosznak. Így marad és mintha imádkozna, míg az énekar énekl: "Aki nekem megnyitál"-t. Az ének alatt a többi követők is visszajönnek egyenként és megalázkodva, bűnbánólag felveszik keresztjüket, melyet azelőtt visszautasítottak és a 6.ik pályázó köré csoportosulnak.)

6.ik (felállva): Testvéreim! Vigyük keresztünket Mesterünk után. Ő mutatja az irányt, mi pedig kövessük. Ő parancsol, mi pedig engedelmessé válunk. Ő hív szolgálásra s áldozatkészségre s mi feleljünk. Itt vagyok Uram, küldj el engem. Ő mondja: Kövess engem! Mi pedig mondjuk: Én Uram és én Istenem. Amikor felszólít a kereszt hordozásra, ígérek nekünk dicső jutalmat. Mert a keresztben üdvösség van, a keresztben élet van, a kereszt megvéd az ellenségtől, a kereszt mennyi örömet ad, a kereszt boldogságot nyújt lelkünknek, a keresztben

magas erény van, a keresztben van a megszentelődés tökéletessége. A léleknek nincs üdve s nem lehet reménye, csakis a kereszt által. Azért vegyük fel keresztünket s kövessük Krisztust. Kereszt után jön a korona. "Légy hiv mindhalálig és néked adom az életnek koronáját" (Jel. 2:10). Az énekkar: "A régi kereszt".

EGY ANYA SZERETETE

Egy uton Franciaországban, mely az Argonne erdőbe vezet, egy autó száguldott végig. A hátsó ülésben egy grászba öltözött hölgy volt látható. Szemei vörösek a sírástól. Arcán meglátszott, hogy sokat szenvedett.

Messze Amerikából érkezett egyetlen fiának sírját felkeresni. A világ-háboru elején, még mielőtt Amerika beavatkozott volna, az ifjú önkéntesen ajánlotta fel segítségét és jó sok hónapot szolgált a franciáknak, mielőtt elesett. Az egész uton az anya csak a fiáról gondolkodott. Lehet, hogy éppen ezekben az árkokban húzódott meg. Lehet, hogy éppen abban az üregben, mely mellett ép elment, volt a fia ott. Hona. Lehet, hogy megvédett egy másik anyát, akinek otthona immár csak egy rakás szemét.

Amint látta az elpusztult falvakat, a nagy kopár mezőket, a férfiak és leányok hiányát, az asszonyokat a nehéz munkában, a keserűség mindjobban elfoglalta szívét azon nemzet ellen, amely egyetlen fiát rabolta el tőle, szép nagy otthonának bálványát.

S így utazott tovább, messze messze. Végül az autó megállt egy temető előtt. Hol száz és száz kereszt állott feszes sorokban. Az egyik oldalon sok-sok fehér kereszttel voltak jelezve azok, kik Franciaországért egyszer harcoltak. A másik oldalon ép oly sok fekete kereszt volt, melyek azokat jelezték, kik a német egyenruhát viselték. Némely siron virág volt látható, ami azt mutatta, hogy a temetőt látogatták.

Hölgyünk a hosszú sorokon fel-alá és keresztül járkál, gyakran megtekintve azon kis cédulát, melyet az állam küldött neki, s amely megmutatja, hogy fia melyik sorban és osztályban fekszik. És akkor, a temető végén megpillantja fia nevét, fekete betűk egy fehér kereszten: "Mead Franklin, 1918 jun. 15. Mort pour la France" (mort pór la fránc) az-az: meghalt Franciaországért.

Az anya sokáig térdelt a keresztnél. Mennyire kívánta látni azt, kinek teste lent porladozott! Mennyire szeretete! Mennyire örvendett azon hitében, hogy fia segített a nagy világ-háborut megnyerni! Imádkozott fiáért és azután önmagáért, hogy, mint fia, hü lehessen meggyőződéséhez.

Végül felkelt, kibontotta a csomagokat, melyeket az autóból odahozott és a gyönyörű virággal fia sírját díszíteni kezdé. Legalább a sírja legyen gyönyörű! Az egészet betakarta ezen virágokkal, melyeket a fia annyira szeretett. Félrelépett megtekinteni a virágok színjátékát s ime észrevette a fekete kereszteket, melyek oly közel álltak fia sírához; az egyik éppen mögötte. "Miért temették fiát a németek mellé? Egész bensője fellázadt. Miért tették őt ide, mikor olyan sokat áldozott Franciaországért? A németek olyan szívtelenek és kegyetlenek voltak. Még a fiát is elvették tőle. Eddig azt gondolta, hogy fia mindég itt pihenjen, ahol eltemették, de most rögtön elviszi. Nem akarja, hogy a fekete keresztek mellett feküdjék. Vagy a barátai között fog pihenni, vagy haza viszi a családi temetőbe.

Igy elgondolkodva, lázongva állt a sír mellett, nézve azok hosszú sorait. Ah! minden kereszt egy fiut vagy embert jelent. Minden egyes ép annyi volt anyjának, mint Franklin öneki! Képzeteiben látja, hogy egy német anya térdepel azon sír mellett, amely fiához oly közel van. Ugy rémlik, mintha haragudna, amiért az ő fia egy olyan katona mellett fekszik, aki az ő otthonát pusztává tette.... Hányan volnának ott, ha minden fekete és fehér kereszt mellett térdepelne egy-egy anya. Oh! mennyit szenvedtek az anyák!

Nem volt tudatában annak, hogy egy végtelenül gyöngéd kifejezés jelent meg orcáján. Azon kis fekete keresztek immár nem ellenségeknek tündek föl. Nem, azok fiukat és férfiakat képviseltek, kik hazájuk hívásának engedelmeskedtek. Itt voltak ők otthonukat védni attól, mit gonosznak hittek.

Még egyszer megnézte fiának fehér keresztjét. "Mort pour la France" (Meghalt Franciaországért). Neki pénz és ideje is van. Ő eljőhetett fia sírához. De lehet, hogy a legtöbb anya nem bír ide jönni és virágot helyezni a fia sírára.

S akkor az a nyájas arcú amerikai anya felvett egy gyönyörű rózsát a saját fia síráról és gyöngéden letette arra a sírra, amelyet egy fekete kereszt jelzett. Egy másik rózsát pedig arra a sírra helyezett, amely fia lábánál és még egy másikat arra, amely mellette volt.

A közeli mezőről sofförjével hozott egy nagy nyaláb pipacsot, amelyek éppen akkor nyitak és sok sok sírra tett egy kis csokrot. Az egész temető derűs képet mutatott az élénk színű virágoktól. És a virágok ott voltak a fehér kereszttel jelzett sírokon és a fekete keresztek alatt is.

"Az anyai szeretet elég nagy aaz összes fiukat befogadni", mondta hal-

kan magának. "Most már örülök, hogy az én fiam itt fekszik azon fiuk között, kik szerették otthonukat és hazájukat. A fiukat nem lehet okolni. Hiszen mind a hazáért halt meg... Mennyivel szebb így a temető, mint hogyha az egész virág csak Franklin síráján volna. És tudom, hogy Franklinnak is ez így tetszene."

A nap nyugat felé sietett pihenőre térni és az égboltozat fénylett a különböző színektől, amikor az anya fölkelt, hogy eltávozzék. Csak annyi ideje maradt már, hogy a vonatját megkapja. Még egyszer, utoljára szüzekintett fia sírára, az egész temetőre, mélyen elgondolkozva azon, amit látott itten.

S amint a temetőből kilépett, a kaput lassan, csöndesen maga után vonva, felsóhajtott: "Istenem tartsd meg őket mind, amiképen szeretted őket mind és tanítsd meg az anyákat mind, hogy a szeretet lehetetlenné tegye a háborut. Itt mind hősök."

Angolból: Kautz L. Ödönné.

FELHÍVÁS ÉS KÉRELEM.

Megvagyok győződve, hogy sokan szeretnének jót tenni és a szegényeken segíteni. Tehát ki szeretné egy agg testvérnek vagy tv-nőnek az ügyét felkarolni? Pl. a Menházban vannak, akiknek nincsen senkijük, csak az Ur és a Menház támogatói. Ha valaki vagy valakik akarnának jót tenni, az Ur elkészítette az alkalmat. 1—1 aggnak felvenni a gondozási költségeit, havonta legalább \$10.00 Mivel kezdők vagyunk, a szeretetbeli támogatásra nagy szükségünk van.

Továbbá kedves testvéreim, mivel azt is tudom, hogy az Ur keze nem rövidült meg, tudatom azt is, hogy még egy jó tejes tehénre volna szüksége a Menháznak. Igaz már kaptunk, de a Menház lakóinak száma szaporodik és így még egy másik tehénre is igen nagy szükség van. Aki tehát tudatában van annak, hogy amit tesz, az Ur-ért teszi, cselekedjen hamar. Ki volna az, aki még venne egy tehenet? N. N. adott és vett egyet. Van-e még valaki, aki tudna venni az aggoknak egy tehenet?

Előre is köszönöm az Ur és az aggok nevében. Szeretettel az Urban
Botka József.

EVANGELIUM HIRNOKE

THE GOSPEL MESSENGER

Az Amerikai Magyar Baptisták
tulajdona

Editor in Chief: Rev. M. MAJOR
felelős szerkesztő.

Treasurer: Rev. Joseph Botka, Pénztárnok
R. 1 Watervliet, Mich.

Megjelenik mindn hó 1-én és 15-én.

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America.

Előfizetési ár: egy évre\$2.00
" fél évre..... 1.00

Subscription per year \$2.00
" half year \$1.00

..Szerkesztőség: Published at..
350 Austin Street, Buffalo, N.Y.

Entered as second-class mater at the
postoffice at Buffalo, N. Y. under the
Act of March 9, 1879

rate of postage provided for in sec-
tion Acceptance for mailing at the
special 1103, Act of Oct. 3, 1917

NŐI SZERKESZTŐNK SZAVA

Ezen női lapszámunkat a szives olvasó a hívő nők mint évi konferenciája határozatából kifolyólag kapja kézhez. Szerettünk volna egy tökéletesebb művel szolgálni. Hiszen egy olyan lett volna az előbbi női lapszámokhoz méltó, hanem a közreműködésre vonatkozó felszólításaink a pusztában elhangzott kiáltó szónak bizonyultak. Ennek oka megint talán nem az akaratlanságban keresendő, hanem inkább az általános munkánélküliség miatti lehetetlenségekben.

Reméljük azonban, hogy ezen annyira hiányos munkában is talál sok jót és áldásosot az értelmes és helyzeteket megérteni tudó olvasó közönségünk.

Amerikában nagyon szokásos a "story" (elbeszélés). Legyen hát nekünk is szabad eggyel vagy kettővel itten szolgálni.

Egy gazdag nő meglátogatott egy nap valami szegényeket. A szükségét látva, ott a helyszínen elhatározta magában nagy szívvvel, hogy segíteni fog rajtuk. Miután azonban hazatért kényelmes lakására, ahol neki mindene megvolt, nyomban megváltoztatta a szükségben levőkre vonatkozó jó szándékát és ezt mondta magában: "Hát igaz, hogy elég rossz helyzetben vannak azok, de majd csak elboldogulnak talán valahogy az én segítségem nélkül is..." Ah, pe-

dig azok a szegények úgy várták. Epedve nézték még az utat is, amelyen jönni kellett volna ama segítőnek. De az nem jött. Elképzelhetjük megalatkozásukat, szenvedéseiket, míg majd valaki könnyörült rajtuk.

Nemde találó képe ez annak, ami szokott történni konvenciokon? Micsoda lelkesülés hevitett bennünket is clevelandi értekezletünkön! Beláttuk a nemes közügyek iránti kötelezettségeinket és készek is voltunk megszavazni a támogatást. Haza érve nemde mi is elfelejtkeztünk jó szándékainkról? Erre a kérdésre legbiztosabban pénztáros tv.-nők tudna legbiztosabban felelni, de minden nőgyelet tud erre külön-külön is válaszolni. Azonban még jóvá tehetjük a mulasztást, ha akarjuk. Ezt is kellene tennünk. Megjegyzendő azonban, hogy ez a jóvátevési igyekezetünk is csak részben lehet megfelelő eljárás.

Ugyanis egy másik "story" szerint egy nő viziten volt egy másikonál. A látogató figyelmes lett mindjárt a sok szép virágra, amit barátnője lakásában látott. Szinte akaratlanul kiáltott fel:

— Mit csinál maga ezen virágokkal, hogy ilyen szépek?

— Öntözöm rendszeresen, — felelte a házinő.

De hiszen én is öntözöm, azonban lehet, hogy nem olyan rendszeresen, mint maga. Mert én egyszerre jó sok vizet öntök rájuk s aztán magukra hagyom egy ideig, de biz' az én virágaim nagyon sílányak ezekhez képest.

— Nos, látja — mondá a gondos nő — ez a baja a maga virágainak.

Ez a kis incidens megint illusztrálja sokak eljárását közügyekkel szemben. Így teszünk nevezetesen akkor, mikor arra várunk, hogy sok pénz gyűljön össze s akkor segítünk, vagy pedig megvárjuk az év végét és valami extra erőmegfeszítéssel elintézzük valahogy a teendőket, nem gondolva arra, hogy Szövetségünknek folyó kiadásai vannak s ha nem támogatjuk időről-időre, megsínylik azokat a szent ügyek, melyeket magunkéivá tettünk. **Lássunk hozzá a rendszeres támogatáshoz, hadd virágozzék Szövetségünk Is-**

tenünk dicsőségére és mindnyájunk örömére.

Azt olvastuk az egyik napilapban, hogy a "Dolgozó anyák szövetsége" egy 28 emeletes szállót épít a dolgozó anyák részére. Az író dicsőíti az intézkedést, amit mi ugyan nem akarunk gáncsolni, mert van valami jó a dologban. De az egészel szemben sokkal jobb volna az, ha édesanyák, főleg a ki- sebb gyermekek, nem volnának rántalva arra, hogy elhagyják a családi kört kenyérkereseti célból. Munkaalkalmat és megfelelő fizetést kellene adni a férfiaknak és a dologra megérett magánosoknak. Így az édesanyák honnmaradhatnának gyermekeik nevelésére.

Nekünk nőknek gyakran kerül mondanivalónk, panaszunk, amit szeretnénk megosztani olyan valakivel, aki megértene bennünket és senkinek sem mondaná el. De ugyan kihez mehetnénk olyanhoz ezen a földön élők közül? Hát a tény az, hogy itt nem is lehet olyan barátot vagy barátnőt találni, akiben teljesen megbizhatnánk.

Jézus Krisztus az, akinek mondhatjuk bajunk; ő megérti és segít is. Ha tapasztaltuk már ezt, mondjuk el más zaklatott asszonytársainknak is. Higgyük el, hogy nagyon soknak szüksége van erre a teljesen megbízható jó Barátra. "Jöjjetek én hozzám mindnyájan kik megfáradtatok és megterhelettek és én megnyugosztalak titeket" — mondja Ő.

MÉG EGYSZER

WADSWORTH, O.

A szives olvasók lapunk egyik számában látták azt a wadsworthi csoportot, melynek nagy szüksége van egy alkalmas helyiségre. Akkor leadott kérelmünkre már néhányan kedvezően válaszoltak. A gyűjtőívek is szétküldettek közben, melyeken dolgoznak a szent ügy jóbarátai. Köszönet az idáig megnyilvánult jóakarattért. Szeretettel még egyszer felkérjük k. testvéreinket és barátainkat, hogy tegyék meg a legjobbat és az Ur nem marad adós. Ha esetleg valakinek szüksége volna hivatalos gyűjtőívre, írjon ide:

LOVAS LÁSZLÓ

986 Haynes St. Akron, Ohio.

IFJUSÁGI ÉLET

Official organ of the H. B. Young PEOPLE'S UNION of America.

Rovat főszerkesztője:
IFJ. STEINMETZ KÁROLY
330 Bay St., Toronto, Ont. Can.

Rovat segédszerkesztői:
Ifj. Szabó Péterné, Cleveland, O.
KONTZ EMIL, Detroit, Mich.

A Talentum Használata.

Írta és felolvasta: alelnök Szakács Katalin

“Nékem csak egy talentumom van, iskolázottságom nincsen, de én szeretem az Ur Jézus Krisztust és én valamit akarok tenni érte.” Ezek voltak D. L. Moody-nak a szavai, mikor elkezdte az ő keserztyén életét.

L. D. Moody, a nagy evangélista 17 éves korában tért meg és mivel az angol nyelvet alig bírta, így nem engedték meg neki, hogy vallást tegyen az ő Mesteréről, és azért a gyülekezetbe sem vették fel.

De ez a vágy mindig növekedett benne. Valamit tenni az ő Mesteréért, aki oly sokat tett érte, hogy meghalt az ő bűneiért a keresztfán, hogy megváltsa őtet. És így amikor 19 volt, Chicagóban a legalacsonyabb helyen, ahol legalább 200 koresma volt, kibérelt egy üres koresmát, ahol vasárnapi iskolát tartott. Tizenöt évre rá mindenki bámulta, hogy milyen nagy és eredményes munkát végzett ezen a helyen, ez az egyszerű fiatalember, aki alig bírta eleinte az angol nyelvet. De mivel ő valóban szerette az ő Megváltóját, mindent elkövetett, hogy másokat is vezessen az ő Megváltójához.

Ha elolvassuk Máté evang. 25 részét a 14 verstől a 30-ig, itten találjuk, hogy az Ur Jézus egy példázatot mondott el egy gazdáról, aki mielőtt elutazott egy hosszú utra, az ő pénzét kiadta az ő szolgáltnak, hogy kereskedjenek vele, amíg ő visszajön. Mikor vissza fog jönni majd beszámolnak neki. Ezt a példázatot az Ur a lelki életre fordította, hogy mi tanuljunk belőle. Mert az Ur mindenkinek adott valamilyen talentumot. Némelyiknek többet, mint a másiknak. Némelyikre több munkát bízott, mint egyebekre. És egykor, amikor eljön az Ur, nekünk számot kell adni, hogy mit tettünk. Elhanyagoltuk-e amit ő mi reánk bízott, vagy pedig munkálkodtunk, hogy többet nyerjünk a ránk bízott talentummal.

Látjuk a mi szent igénkben, hogy a két szolga, akik mindent megpróbáltak, hogy az ő gazdájuknak a pénze szaporodjon, azok meg is voltak jutalmazva, de az egyik szolga, akinek csak egy talentuma volt, nemhogy törekedett volna, hogy azt az egyet is felhasználja, ahelyett elhanyagolta és elásta. Amikor

megjött a gazda, azt az egyet is elvette tőle és még hozzá meg is lett büntetve.

Kedves Leányok! Mi oly sokszor elesüggedünk és inkább semmit sem akarunk tenni, amikor egymásra nézünk és látjuk, hogy némelyik testvérünket úgy megáldotta az Ur talentummal. Sokszor még azt is mondjuk, hogy nekünk nincs talentumunk és így nem is teszünk semmit sem. Ha újból megtekintjük D. L. Moodynak az életét, ő csak egy talentummal volt megáldva. Avval, hogy szerette az ő Megváltóját. Ez egy igen nagy ajándék részünkre, mert aki valóban szereti az ő Megváltóját, az tétlen nem tud lenni.

Mi sokszor azt gondoljuk, hogy csak az a talentum, ha valaki egy jó hanggal van megáldva, vagy pedig éles elmével, vagy jól tudja az ígét szólni, stb. De arra nem gondolunk, hogy az az egy talentum, ha mi valóban tudjuk szeretni ami Megváltónkat, még a legnagyobb adomány részünkre.

Nagyon sok mód van arra, hogy hogyan is tudjuk a mi talentumunkat gyarapítani. Először is megjelenni rendszeresen a gyülekezetben és hallgatni az Ur igéjét. Másodszor megjelenni az imaórán, de nem csak megjelenni, de ajkainkat is megnyitni az imára. Hisz a szent igénkben ezeket a szavakat találjuk, hogy: “Kérjétek és megadatik néktek és ha mi kérni akarunk valamit, ami nélkül szűkölködünk, akkor a mi ajkunkat ki kell nyitni.

Harmadszor próbáljunk vallást tenni a mi Megváltónkról, ha pedig ehhez nincs talentumunk, akkor egy “Olvasd”-dal próbáljunk vallás tenni. Hisz egy jó iratkát átadni egy barátnőnek, ehhez nem kell nagy talentum. Próbáljunk a mi ifjusági egyeletünkön is részt venni.

Kedves Leányok, próbáljuk a mi talentumunkat felhasználni az Ur Dicsőségére. Mert a sátán mindent megpróbál, hogy megakadályozzon bennünket. Segítsen az Ur minden egyes leányt, hogy majd egykor ez a szó hangozzék felénk: “Jól vagyon jámbor és hív szolgám, kevesen votlál hív, sokra bizlak ezután; menj be a te Uradnak örömébe”.

Garfield, N. J.

A Király Leányai Hivatása.

Irta: Kokár Ottilia.

Egy angol ének így megy:

“My Father is rich in houses and lands,
He holdeth the wealth of the world in his hands.
Of rubies and diamonds, of silver and gold,
His Coffers are full! — He hath riches untold.
I'm the child of the King, the child of the King
With Jesus, my Savior, I'm the child of the King.”

Az énekiró ezzel nagy boldogságát fejezte ki, hogy ő egy Király gyermeke és azok is vagyunk, mert a mi mennyei atyánk nagy Király, övé az ég és a föld, tenger és mezők, felhő és levegő, állatok és minden élő és életnélküli lény, ezüst és arany. Így tehát mi is gazdagok vagyunk Király leányai, mert hát ami a mi Atyánké, az a mienk is. De ez nemesak örömet ad, hanem magával hoz kötelelességeket is. Mi itt élünk ezen a földön, amit oly gazdagon megáldott Atyánk és ő bizonyos dolgokat kíván mitőlünk. Akárhol vagyunk - templomban, otthonban, iskolában, munkában, avagy a társadalmi életben - a Király leányainak a megjelenésük és eljárások más, mint a közönséges leányoké, akik nem tudják, hogy az ő atyjuk Király, mert nem az atyai házban lettek fölnevelve és nem is ismerik a Királyt.

A Király leányai mindenütt vezető szerepet játszanak. Minden jó dologban ők az elsők. Az otthonban igyekeznek betölteni úgy a helyöket, hogy nélkülök nem is lehetne otthonnak hívni azt a helyet, ahol laknak. Ha pedig munkában vagy iskolában vannak, lelkiismeretesen és ügyesen végzik hivatásukat úgy, hogy kimagasló és dicséretet érdemlő minden, amit tesznek. A befolyásuk mindig a jóért, a nemesért van. A gyülekezetben nem válogatásak a munkában, hanem ami jön, mindent sorba elvégeznek. Ha tanítani kell vasárnapi iskolát, zongorázni, énekelni az énekkarban, vagy bármi is legyen, amire vannak kérve, készségesen és örömmel teszik mind. És akkor még keresnek más munkát is, amit ezenfelül óhajtanak tenni. Mindég elmennek a második mértföldig, amint Jézus mondotta, hogy tegyük. Így tehát látjuk, hogy a Király leányai példás életet élnek.

De nekik még más kötelelességeik is vannak. Egy az, hogy szépek legyenek. Az angol mondja: “A thing of beauty is a joy for ever”. És van egy közmondás: “A szép, jó”. Az nagyon jó dolog, hogy a Király leányai szépek legyenek, nem értem épen, hogy divatosak, hanem inkább, hogy természetesek. Így más leányok is meglátják, hogy jobb úgy élni, hogy a Király őket is elfogadja leányainak, mint a minő életet ők vezetnek, távol a Király házatól. Nem

a gépies, egymást utánzó, külső egyformaság a szép, hanem a lelki szépség az igazi a Király leányaiban. Ha szép virágoskert, madárdal meg napsugár van a szívben, akkor tetsző szépség tükröződik vissza.

A barátságos, boldog megjelenés is szépséget mutat másoknak. Nem ridegek és messzeállók ők, hanem testvérek, barátai és segítői mindazoknak, kiknek szüksége van rájuk. És ez a barátságos viselkedés egy igazi vallásos életből tud csak kiáradni. A legjobb barát az Ur Jézus maga, minden Király leányának a Barátja és így minden erőltetés nélkül barátságot és örömet szórnak szét, mint a rózsza szórja illatát.

Így tehát a vallásosság áthatja a Király leányainak életét. Ez a vallásosság nem rituális formából, vasárnapi templombajárásból és képmutatásos szenteskedésből áll, mert az igazi vallás egy nem látható, se nem hallható, hanem csendes Istenben való élet, csak kettő tudja a viszonyt, ami van a Királyleánya és Atyja között: ő meg a Király. Hanem ebből kifolyólag egy olyan erő van az ő életében, hogy nem lehet megrendíteni egyáltalán. Akármilyen vihar, vagy jóidő, munka vagy kényelem, előre elvan készülve az ilyen leány és ez nem zavarja meg az ő sima, csendes, egyenlő életét.

A Király leányai nem felejtik el azt, hogy “Boldogok a tisztaszívűek, mert ők az Istent meglátják”. Ezért ők mindig a jót, a nemest, a mennyeit keresik. Mindég megbízhatók, igazak és igazságosak.

De hát miért is huzzam ki a felsorolást? Minden Király leánya szívében van egy hang, amely mondja neki, hogy ép minő életet éljen, hogyan cselekedjen. Ez a hang soh'se hagy neki békét, hanem folyton szól és buzdítja magasabb, nemesebb cél felé. És a király leányai értik a hivatást és előre igyekeznek. Ez a barátságos, szíves, kedves, kristály, tiszta életükkel vonzzák a körülötök élő többi leányokat az Atyai házhoz vissza, be a királyi palotába. Mert az ő életük tetsző, kíváncsú. Más leányok is megkívánják azt a boldogságot, ami a Király leányainak van és mikor arra a pontra érnek hogy keresik azt az életet, amit a Király leányai élnek, akkor az “én“-t elfelejtik és készségesen szolgálják a királyt, aki nagy örömmel fogadja őket is leányainak.

Leánytestvéreim, Király leányai! Hallgassatok mindig erre a hangra, ami a ti szívetekben szól néktek, mert magas hivatásra szólít és soha ne feledjétek, hogy Király leányai vagytok, a nagy Király hív benneteket leányainak és ezért nagy dolgokat vár tőletek. Legyetek mindig kész az ő akaratának eleget tenni.

AZ ANYANAP KEZDETE ÉS RÖVID ISMERTETÉSE

“Mond a pedig az asszony, a kié vala az eleven gyermek, a Királynak, mivelhogy az ő gyermekét szívesen száná:

Kérlek, édes, Uram, adjátok néki az eleven gyermeket és ne öljétek meg azt. A másik pedig azt mondja vala: Se enyim, se tied ne legyen, vágjátok ketté. Akkor felel a Király és monda: Adjátok amannak az eleven gyermeket és meg ne öljétek azt: mert az az ő anyja”. (Királyok 3: 26—27.)

Amióta ez a világ létezik, hűséges és tiszta, igazán szerető anyák is léteznek. Az elhangzott pár sor, a Bibliából egy eléggé jól ismert rész. Az anyai szeretetet világosan észlelhetjük, ép úgy amint böles Salamon király észlelte, amikor a jelzett hű anyával állt szemben. Milyen régóta áll fenn ez a világ, milyen régóta vannak szerető anyák és mégis csak 21 évvel ezelőtt kezdték meg az anyákat ünnepelni nem hivatalosan és egy napot az évből félre tenni arra a célra, hogy az anyákat, a gyermekeik szeretetteljesen éltsék és ünnepeljék.

Anna Jarvis kisasszony, egy philadelphiai hölgy volt az “Anyanap” kezdeményezője.

Az idea akkor jött Anna Jarvisnak gondolatába, mikor még lent volt egy virginai vasárnapi iskolában 1908-ban. Az ottani vas iskolai főtanító indítványozta, hogy csináljon Anna egy ünnepet annak az emlékére, hogy az ő — Anna Jarvis — anyja olyan hűségesen dolgozott abban a virginiai városban. Ezt követte az az idea, hogy létesítsék egy speciális anyanap vasárnapi iskolákban és templomokban. Mindjárt a következő évben — 1909-ben — az első anyanapot 200,000-en ünnepelték meg. Amerikában a vas. iskolai, ifjúsági egyleti, gyülekezeti és templomi körökben.

Wilson amerikai elnök 1914 máj. 8-án törvényes ünneppé emelte az anyanapot és azóta minden évben

május 2-ik vasárnapja — az anyanap. Sok felnőtt gyermek, kit az élet vad hullámai elsodortak a szülői háztól és kinek lelkében meglazult a szülei összeköttetés érzése a világba való elmerülés által, ezen a napon visszagondol a jó édesanyára és megújítja hűségét iránta.

Hogy ez a nemes ügy — az anyák napja — olyan hamar érvényre jutott, abban találja magyarázatát, hogy sokaknak keblében visszhangra talált az eszme mindjárt. A kezdet óta pedig fokozatosan gyarapodik azoknak száma, kik hódolnak a nap jelentősége előtt s ekkor különösképpen megemlékezünk az édesanyákról. Némelyek ajándékokkal, mások szeretetteljesebb szóval hálát és elismerést tartalmazó levelekkel, míg sokan gyermeki csókokkal és viruló virágokkal fejezik ki édes anyjukkal szemben érzett tartozásukat.... A gyermeki kebleken ilatozó virágszálaknak ezen a napon fontosabb jelentősége van, mint máskor.

Mit jelképez a fehér és piros szegfű?

Az anyai szeretetet, amely édes, tiszta és kitartó.

Az “Anyanapok” megvannak tartva a legmélyebb keresztyén szellemben és komolyságban élő keresztyén egyházakban.

Egy híres amerikai író: Washington Irving (szül. 1783, New Yorkban, s meghalt 1859-ben), a mai napig az amerikai irodalom atyja, a következőket jegyezte fel:

“Egy anyának a szeretete soha sem hül ki, soha nem változik, soha meg nem fárad. — Egy apa a hátát fordítja az ő saját gyermekeinek, testvérek és nővérek lehetnek egymásnak elvetemedett ellenségeik, férjek faképnél hagyják feleségüket, feleségek az ő férjüket, de az anyának kitartó a szeretete mindenkor, ha jót avagy rosszat hall gyermeke felől.

Egy anya csak kitartóan szeret s reméli, hogy az ő gyermeke visza fordul a gonosz utról bűnbánóan.

Egy anyának mindig eszébe van és nem felejt el az ő gyermeke kisdedkori mosolyát, amely elragadtatással töltötte be kebelét. És az anyát soha sem lehet arra bírni hogy ő azt higgye az ő gyermeke felől, hogy az érdemtelen.”

Egy másik író ezt mondja: — A fiatalság elhervad, a szeretet meghanyatlik, a barátságnak levelei lehullanak... de egy anya titkos reménye túléli mindazokat.

Sokszor úgy vagyunk, hogy életünkön keresztül nem látjuk mindazt, amit a mi anyáink tettek mi érettünk, addig amíg késő, hogy megmondhatnánk nekik, hogy tudjuk és látjuk, hogy mit tettek értünk.

Még egy néhány apróbb feljegyzés:

“A gyerek az anyai emlékével nevelkedik, de a szívében van mindig”

“Az anyai szíve, a gyermek iskolája és másoló füzet.”

Érdemes megemlíteni egy spanyol közmondást, amely a következőképpen hangzik:

“Egy ‘ounce’ az anyából megér egy ‘font’ papirendszer”. Mindannyian tudjuk, hogy 16 ounce 1 fontot tesz ki. Tehát a közmondás szerint 16-szorta többet ér egy anya, mint egy sereg pap.

“Sokan végzik a háztartást, de csak egy az otthon”.

Lord Langdale azt mondja az ő anyjáról:

“Hogyha az egész világ bele lenne téve egy mérleg egyik serpenyőjébe és az ő anyja a másikba, az egész világ olyan könnyű lenne, hogy a mérleg egészen félrebillenne.”

Az értelme nagyon érthető. Az anyai szeretet lenyomja az egész világ súlyát.

A természetben nincs semmi öröm olyan magasztosan észlelhető, mint egy anyának az öröme az ő fiának jó szerencséje felett. Ugy mondják, hogy az ember hatalmas, mert ő uralja a földet és a tengert. Úgyesen és hatalmasan kormányozza, tartja a kormány-

rudat hatalmas viharokon keresztül.

De hatalmasabb és erősebb az a gyöngéd kéz, amely a bölcstől ringatja. Hiszen tulajdonképpen ez irányítja a világot is, ha jól meggondoljuk.

Fölolvasta a Philadelphia-i Első Magyar Baptista gyülekezetben — Anyák napján — 1929 Május 12-én:

Steinmetz A. Béla

SZEMÉLYI HIREK.

Kovács József tv., ki nagyon áldásos munkát végzett a Campbell-i (volt E. Youngstown-i) gyülekezetben, elfogadta a wallingfordi testvériség meghívását. Ápr. 12-én Kovács tv. elutazott Magyarországra, hogy kedves rokonait meglátogassa, kiktől távol van, illetve vannak k. családjával már 17 éve. Szerencsés utat és áldást kívánunk új munkakörére. A pásztor nélküli nyájnak pedig kívánunk kitartást addig is, míg a Főpásztor intézkedik felőlök. Egyébként Kovács tv.-ék új címe: 228 So. Cherry St., Wallingford, Conn.

Ifj. Tatter Gusztáv tv.-ék otthona boldog családi öröm színhelye volt a múlt hetek egyikén. "Széna-e vagy szalma?" szöveget kérdezték a világiak, amivel mi nem egyezünk. De a világ nyelvezete szerint felelve: "széna". Kívánjuk rájuk Isten áldását ezuton is.

Balaton A. L. tv.-é egy időre k. gyermekökkel eltávozott Kenmore-ról Yonkersra.

Yanik Mihály tv.-ünk néhány évi szanatóriumi kezelés után a teljes felépülés útján van, melyért sem ő, sem kedves édes anyja, sem pedig a hittestvérek és jóbarátok nem tudnak eléggé hálásak lenni. Szóval nagy az öröm úgy Perrysburg-ban mint Buffalóban.

Kautz L. Ödön tv.-nőnk majdnem örökösen mosolygó szívét mély bánat érte utólagosan, mikor egy gyászkeretű levélben arról értesítették hazulról, hogy édesatyja jobblétre szenderült. Nyerjen vigasztalást nővérünk attól, akinek "mindenek élnek".

Revák István tv.-ünknek az óhazából való visszaérkezéséről nem voltunk ugyan hivatalosan értesítve, de a hír mégis tudomásunkra jutott és pedig biztos forrásból. Így hát nem férhet a dologhoz kétség. Örömmel üdvözljük tv.-ünket, aki szerénységénél fogva hallgatott otthoni munkálkodásáról, de

A BIBLIA.

(Folytatás az ápr. 1-i számból)

Nines másik könyv, amely ilyen változásokat eszközölhetne az emberiség életében. A bibliából kiáradó isteni erő minden időben, minden körülmények között megtalálja az egyén szívéhez vezető utat. Megvagyok róla győződve, ha (testvér olvasóim egyenként, mind) elmondanák küzdelmes élményeiket, nagyszerű képet nyernénk arról, hogy milyen áldásos hatást gyakorolt a biblia az egyén életére.

VIII. Hangsúlyozni óhajtom a Biblia helyes használatát.

Minden bibliaolvasó részére ajánlatos folyton szem előtt tartani, hogy mit olvas, próza-e vagy vers. Pl. a zsoltárok könyve, a próféták műveinek nagy része, Jób könyve, Genezis első része és az ószövetségnek majdnem minden könyvében találunk részleteket, amelyek vers formában irattak.

Sajnos, ezt mi nem tudjuk a magyar fordításu bibliával kellőképpen bizonyítani, amennyiben fordítási hibák következtében ez nem lett eléggé föltüntetve. Azonban a legkésőbbi, legtökéletesebb angol fordítások ezt világosan feltüntetik.

Ezeket azért kell megkülönböztetnünk, mert amíg a próza író inkább a valóság betűszerinti leírásához ragaszkodik, addig a vers író célja inkább a szép, színes leírás, amellyel gyönyörködtetni akarja az olvasót és e módon csöpögtetni szívébe az igazságot. Tehát a verset nem szabad annyira venni, mint a prózát. Nem

amint indirekte értesültünk, szép tevékenységet fejtett ki otthonjárta alatt az igehirdetés terén.

Kovács Rózsika az east orange-i szeminárium egyik leányhallgatója, husvét napján a So. Norwalk-i gyülekezetben tevékenykedett. Az esteli prédikációt ő tartotta az "Áldozd fel a jót a jobbról" tárgyról. "A mi tv.-nőnk egy hatalmas tanítást adott. A gyülekezet a legnagyobb elismeréssel adózik Kovács tv.-nővel szemben. Isten áldását kívánják továbbra is rá." Így hangzik a szíves informátor méltatása.

mintha a vers kevesebb igazságot tartalmazna — néha többet és nagyobbab, de más alakban.

Továbbá fontos tudni, hogy melyik korból való az a bizonyos írás, amelyet olvasunk. Némely komolyan gondolkozó keresztyén nem tudja megérteni, hogyan lehetett Dávid, aki oly irtózatossá bünt eslekedett, kedves az Ur előtt. Ha a huszadik század szemüvegén keresztül nézzük a dolgot, akkor érthetetlen rejtély. De ha azon kor szerint próbáljuk lemérni, akkor egész világosan látjuk, hogy, dacára az ő bűnösségének, korának legjobb embere volt.

Eléggé furcsa és szomorú, hogy vannak emberek, akik saját bűneiket Dávid bűneivel takarják a huszadik században.

Ezek szerint minden fejlődött az évezredekkel, csak az ember nem, a teremtés koronája. Az még ma is avval az alacsony lelkülettel bír, mint mikor az ember gyermek korát élte. Ez egy beteges gondolkodás és teljesen ellentétben áll a bibliával.

Tudvalevő dolog, hogy minden embert korlátol az a kor, melyben él. És ha ezt megértjük, nem vesszük merész kijelentésnek azt, hogy Pál apostol művei sokkal értékesebbek mint Dávidé. Miért? Mert Dávid Krisztus előtt, Pál pedig Krisztus után élt, amely óriási kor és fejlődési különbséget tár elénk.

Mikor pedig idézeteket citálunk a Bibliából, hogy azokkal bizonyítsunk, vegyük azt egy korból. Például a Sámuel korabeli zsidónak a megváltás a földi nyomor, veszedelem, inség, betegségtől való szabadulást jelentette. Ellenben Jézus tanítványainak és általában nekünk egy lelki valóságot jelent, mint a bűntől, kárhózzattól a haszontalan élettől való szabadulást.

Aztán meg kell különböztetni a maradandó értéket az ideiglenestől, a burkoltat a lényegestől. A diót nem rágjuk meg héjával, hanem kivesszük belőle az ehető részt. A szombatistáknak az a tévedése, hogy nem különböztetik meg a lényegest a lényegtelenestől. (Folytatása következik.)

VASÁRNAPI ISKOLA

Rovatvezető: Rev. **KINDA SÁND OR**, 16 Lowe St. S. Norwalk, Conn
Contributor **Pauline V. Balaton**, 1 52 Washington Av. Kenmore N.Y.

Keleti Vasárnapi Iskola Tanító Konferencia New Yorkban.

Áldásos konferencián volt részünk, kik megjelentünk az évi gyűlésen. Mint máskor, úgy ez évben is imaórával kezdődött a konferencia. Majd a jegyzőkönyv lett felolvasva és ezzel egybe egy összegezett jelentés volt adva a keleti vasárnapi iskolákról a jegyző által. Ez volt az első ilyen hasonló jelentés és kérve volt a jegyző, hogy küldje be az "Ev. Hirnökbe" ezen cikkel.

Konferenciánkat folytatva következtek az áldásos előadások és felolvasások a különböző prédikátor testvéreink és titkár Balaton tv.-nő által. Eltérve a múlt évi rendszertől, majdnem minden előadás vagy felolvasás után következett hozzászólás vagy eszmecsere. Ezek különösen nagyon tanulságosak

voltak. A vas. isk. szövetség elnöke, Kinda tv. kért segítséget a speciális vas. isk. lapszámra. A gyűlés mindjárt megszavazott \$25.00-t. Ez hamar ki is lett utalva. A konferencia még mindig megmarad a régi határozatnál, hogy feb. 22-én lesz megtartva, kivéve 1931-ben, mikor feb. 23-án lesz megtartva, mert 22. vasárnapra esik. A tisztviselők ez évben a következők: Szabó István N. Y. elnök, Honesckó József N. Brunswick, jegyző és pénztárnok. A bizottság tagjai: Orosz tv. id., Kovács tv., Szakács, tv., Kiss Elizabet tv.-nő, és Pózsik Margit tv.-nő.

Urunké legyen a hála és köszönet az elvett áldásokért. Ámmen.

Honesckó József.

STATISZTIKA AZ 1929. ÉVRŐL.

KELETI VAS. ISKOLA KONFERENCIAJA.

VAROSOK ÉS VEZETŐK NEVEI	Tagszám	Átlag Megjelenők	Osztályok Szám	Tisztviselők Szám	Bevétel 1929-ben	Kiadás 1929-ben	Vas Isk. Szöv.-nek	Kel. Konferenciára.	Tanító képző oszt.	Terem használva.	Gyermekünnepepy.	Del. Konferencián.
Wallingford, Conn. Vass István	45	35	5	8	\$51.16	46.55	—	1.00	No.	2	4	1
Bridgeport, Conn. Révész László	110	90	12	15	165.00	125.00	5.00	1.00	Van	7	5	7
So. Norwalk Conn. Balogh János	28	28	4	7	70.49	38.81	—	1.00	Van	3	2	5
New York, N. Y. Szabó István	95	85	9	13	230.88	160.79	—	1.00	No.	2	4	12
Garfield, N. J. Kovács Miklós	104	94	11	15	229.83	133.53	—	2.00	No.	2	2	5
Carteret, N. J. Trystyansky T.	58	60	4	6	55.38	45.00	5.00	—	No.	4	2	2
Perth Amboy, N. J. Keeskés Gábor	68	58	7	10	128.68	122.56	5.00	1.00	No.	4	3	3
New Brunswick, N. J. Paul Répásy	230	175	16	20	392.91	442.51	—	1.00	No.	8	3	9
Trenton, N. J. Szerátor István	160	120	12	19	139.14	102.77	—	—	Van	4	1	1
Philadelphia, Pa. Geney István	58	70	5	7	104.74	104.09	—	1.00	No.	4	4	1
Bethlehem, Pa. Domokos Lajos	40	30	5	8	42.00	30.00	1.00	1.00	Van	1	2	0
Összegezés	996	845	90	128	1.610.21,	1.350.61	16.00	10.00	4	41	32	46

ÚJ VILÁG: ÚJ NŐ.

Jel. 21:15

(Felolvastatott a new yorki magyar bapt. nőegylet jubileumi ünnepségén: Kautz L. Ö.-né által. Közkívánatra közöltetik.)

Azt mondom: új világ! Miért? Hát ez nem az a világ, amely ezer vagy két ezer évvel ezelőtt létezett? Oh igen, de ha egy ember visszajönne, mondjuk, aki csak száz évvel ezelőtt élt, vajjon ráösmerné e világra, vajjon nem mondaná-e, hogy ez egy új világ? Egészen elveszítettnek érezné magát.

Azt mondjuk, hogy ne tekintünk hátra, csak előre. Igen, előre, de ha elégedetlenek vagyunk, tekintünk néha vissza is és lássuk meg, mily áldásokban részesülünk. Ki szeretne abban a korban élni, mikor csak gyertyával világították lakásukat az emberek? Később petroleum lámpával és amikor a gázvilágítás bekövetkezett, akkor már nagyon szerencsésnek tartottuk magunkat. De most csak megnyomjuk a gombot és van világosság. Azután idézzük csak vissza az utazás módját. Alig néhány hónap előtt azt mesélte nekem egy leány, hogy az óhazában tiz-tizenkét évvel ezelőtt reggelként öt órakor kelt, hogy a tiz órai tiszteleten résztvehessen egy szomszéd faluban, amely csak néhány mértföldnyire volt tőlük. Férjem, pedig néha megemlékezik a new yorki lóvonatról, azaz a ló által húzott "street carokról", melyet kijövedele alkalmával az utána néhány évig látott és használt, melyet a sovány gebék nem sokkal gyorsabban húztak, mint ahogy egy gyorsan gyalogló ember halad. De nagy volt a világ csak néhány év előtt. De messze lakott mindenki egymástól! Ma azonban ugyancsak közel vagyunk egymáshoz, ma nincs távolság, ez a világ mindjobban összezsugorodik, lassan már az egész egy szomszédságot fog képezni. Hiszen jól emlékszünk rá, hogy Lindbergh egy nap alatt tette meg az utat Párisba. Közülünk ugyan kicsoda szeretne a régi "jó" időkben élni?

Ezzel kapcsolatban térjünk hát

rá azon kényes témára is: a ruházatra. Sokan közülünk a mai női ruházatot elítélik és ösmerjük el, hogy gyakran egész jogosan. Azonban ne felejtsük el, hogy mindig voltak olyanok, kik a végletekig mentek, akármilyen volt a divat, azokat mindig joggal lehetett elítélni. Pl. ma aligha van itt közöttünk valaki, aki szívesen venne fel tizennégy szoknyát egyszerre. Ki szeretné magát úgy befűzni, hogy fojtonos kinban lenne? vagy hogyan tetszene nekünk két "yard" hosszú uszályt magunk után huzni? Gondolom, sehogy, egyikünk sem. Lehet, hogy a férfiak élveznék a szép piros, kék, zöld és minden féle színű kelméket, selymet, bársonyt, amelyekből régebben a férfiak ruházatát készítették. Mi azonban az elmúlt női divatot nem nagyon kívánjuk vissza.

Továbbá a jelenben itt Amerikában, még a jómóduak is alig bírnak szolgálat tartani. Hanem ennek dacára még a legszegényebb háznál is vannak szolgák. Mennyivel könnyebb napjainkban a házi munka a villany-mosógép, villanyvasaló, villany varrógép és más efajta, nehéz munkától fölmentő gépek következtében. Azt mondják, hogy mikor egy férfinak kellett a nehéz házimunkát végezni, folyton találmányokon törte a fejét, hogy munkáját megkönnyébitse. Persze ez nem válik a mi dicsőségünkre. Miért nem törtük mi nők a fejünket a hátunk helyet.

De ki ez az új nő ebben az új világban?

Hát az ó-világban is kiváló szerepet játszott néha egy-egy kiváló nő. Pl. az ó-szövetségben azt olvassuk, hogy a legelső böles Izraelben egy Tékoából való asszony volt (II. Sám. 14:2); a második is (II. Sám. 20:16). Az első kimagaslóbb személyiség a Birák könyvében és korábban pedig Deborah testvérnőnk volt. Már akkor lehetett tapasztalni egy nő képességét. Nem, hogy olyan lett volna, mint egy férfi, nem, Isten örizzen! Ha egy nő férfias lesz, akkor nem nő többé, hanem egy szörnyeteg. Olyan soha ne is legyen, hiszen nem is lesz, de egyenrangú igen.

Mégis milyen más a nő ma, mint akkor volt, sőt a közelmúltban is. Tekintsünk vissza csak egy kicsit. Hányan közülünk szeretnék azt, ha férjeiknek több felesége lenne? Hányan tűrnénk el a verést férjunktől? Pedig nem is olyan régen mindennapi szokás volt az, amint abban a régi jó magyar közmondásban is visszatükröződik: "Az asszony verve jó". Még ma is találhatók ugyan, de az már ujság, az is ahol a részeg apa és férjre félelemmel várnak a gyermekek és a feleség. Ha pedig megtörténik, akkor ugyancsak elláthatja a baját akármelyik asszony itt Amerikában!...

Miért magyarázom mindezt? Miért idézem elő ezeket az előrehaladásokat?

Szerény véleményem szerint, közvetlen vagy közvetve, a keresztyénségnek, az evangéliumnak tulajdoníthatjuk ezeket.

A múlt héten beszéltem egy misszionárius feleségével, aki néhány hónapja, hogy visszaérkezett Afrikából. Tudjuk, hogy Afrikában a legnaivabb, legelmaradottabb törzsek laknak. Azt mondja nekem Mrs. Lerrigo: "Ami engemet legjobban meghatott, az volt, mikor a nagy különbséget láttam a hívő és az ugynevezett pogány nők között. Azoknak, kik érintkezésbe még nem jöttek a keresztyénekkal, az arcuk durva, vad, szegyenük ninesen és irgalmatlanok egymással szemben. Ott az asszonyok viszik a terhet a férfi után. Ott szeretik, ha a férfinak több felesége van, mert akkor a munka is meg van osztva. Ott a férfiak ülnek körbe és tracesolnak a pipa mellett, a nő pedig végzi a házi és a földmíves munkát. De a hívők között egészen más a világ, ők egy új világban élnek. A szemük csillog a reménytől, nyájas kifejezésük a mennyei szellemről át van hatva és egész arcukon azt lehet látni. A családi élet is más, sőt a ruházat is. A civilizáció, a fehér faj már régebben van ott, de az még rosszabbá tette a helyzetet, mert a pogány bűneik mellett a fehér emberek bűneit is elsajátították. Csak amióta az Evangéliumot, a Krisztust vitték oda, csak

azóta kezdődik valóban az újvilág köztük is és vele az új nő is.

Ugyszintén láthatjuk, hogy amióta Kinában, Japánban és más részekben az Evangélium elterjedt, azóta a nők lassan vezető szerepre emelkednek, leginkább a jóban, sajnos gyakran a rosszban is; de azelőtt semmik voltak.

Az Ur új nőt új világba helyezett. Először felszabadította, aztán éveken át készítette azon új felelősségekre, melyek őt ezen új világban várják. E korban, ha egy nő teljesen az Urnak kezébe engedi magát, csodálatos eszközzé válhat az Ő országának építésében. Hiszen már ma is mennyire támaszkodnak a nőegyletre a mi magyar gyülekezeteink. Példa után nem kell messze menni, ime, a new yorki nőegylet. Tessék átnézni tizenöt évi működését és tudom, hogy teljesen meggyőződnek állításom igazságáról. Gondolom, hogy a prédikátor testvéreink tudnának erről legjobb vallástételt adni. Alig létezik egy gyülekezet nőegylet nélkül, míg férfi egyület még egy sincs. (Pedig a valóságban a nők elhítetik magukkal és a férfiakkal is, hogy a nő támaszkodik a férfire!?)

De jó, hogy kellünk, hogy szükség van reánk; nem is szeretnénk, ha másképp lenne. Hálásak vagyunk hivatásunkért és naponta kérjük az Urat, hogy szelidséggel, nyájassággal és alázatossággal elegendet tehessünk azon felelősségnek. Legyünk mindig vezetők a szellemi és lelki dolgokban. Igyekezünk azoknak előmozdítására mi, az új nők, az új világban.

ALLANDÓ CIM.

Könyvesházunk ügykezelője:
Rev. Joseph Matuskovits, 225 E.
80th St., New York City.

KERESTETÉS

Aki tud Mary Czirbánról és Juliá Kövecsről, szíveskedjen értesíteni a kiadóhivatalt (350 Austin St., Buffalo, N. Y.) Előre is köszönetet a szíveségért.

Édesanyám!

Álmatlan éjjeken elszóruló szívvel
Hánykodik ágyában elárvult, bus fiad..
Nevedet suttogva gyötrődik álomba
És utánad zokog, amikor felriad.
Lelkét egy égő kin sokszor általjárja
S keservesen sir, mert fáj neki, hogy árva.

Álmatlan éjjeken elszállott szép idők
Varázsos világa csillan fel az éjben:
Mosolygó tavaszban kacagó kis gyermek
Imádkozó anya ringó, lágy ölében....
Oh, hogyha még egyszer, csak egyszer hallanám,
Amint imádkozol Te, drága jó anyám!

Álmatlan éjjeken is rólad álmodom;
Aki imádkozni megtanítál engem..
Oh áldott jó anyám! Hová is lennék most
Mi óvna a büntől árva életemben?
Ha nem mondtad volna azt sokszor nekem:
"Féljed a jó Istent s imádkozz, gyermekem!"

Álmatlan éjjeken magam előtt látlak;
Látom édes arcod, amint fölém hajolsz,
Látlak térdre hullni betegágyam előtt,
Látlak sirni, sirni és hallom amit szölsz:
"Drága kiesi fiam! Tedd össze két kezed
S kérjük az Ur Jézust: tartson meg tégedet!"

Álmatlan éjjeken nem vagy már mellettem
S mégis, mintha szavad fülembe zsongana.
Fülemben s szívemben elcsitíthatatlanul
Lágyan zengő hangod zsibongó dallama,
Amint mondd: "Fiam kétségbe sohse ess!
Bánatodra gyógyírt csak az Urnál keress!"

Álmatlan éjjeken fölnyitom bibliám
S hitem paripája a magasba vágat:
Hiszek az igében, hiszek a Krisztusban
S tudom, hogy a mennyben egykor viszontlátlak!
De hajh, itt e földön forduljak bárhova:
Anyám, édesanyám nem lesz többé soha!...

Álmatlan éjjeken halkan imádkozom..
Sirva imádkozom s lelkem oly szomorú,
Mert hisz csak fáj, fáj az, hogy nincs már jó-
(anyám,

Szememből hull a könny s szívemben sir a bu!
— Boesásd meg, ha bűn ez, irgalomnak Atyja!
S ne büntesd az árvát, ki anyját siratja..

Álmatlan éjjeken, anyám, édesanyám!
Sok-sok könnyet hullat elárvult, bus fiad:
Nevedet suttogva gyötrődik álomba
És utánad zokog, amikor felriad..
—De mikor fájdalmát az Ur elé tárja:
Megnyugszik - s úgy érzi, hogy ő még sem - árva.

Gruber Károly

**MIERT ÖRVEND NÉPSZERÜSÉG-
NEK AZ ÉLETBIZTOSÍTÁS GAZDA-
GOK ÉS SZEGÉNYEK KÖZÖTT
EGYARANT?**

Az életbiztosítás népszerűségének titka a szerződés szövegének határo-
zott voltában rejlik és abban, hogy a
biztosítási összeg biztosan és gyors-
sán kiutaltatik.

Ugyanis meg van határozva, hogy
mennyi összeg utalandó ki haláleset-
kor; hasonlóképpen a befizetési járú-
lékok is megvannak állapítva és a
szerződések alkatrészét képezi s azért
soha nem emelhető. Mikor egyszer
egy ilyen kötvény aláíratik, az ügy
el van intézve, biztos és a tételekre
támaszkodhatunk.

Az életbiztosítás tehát "ingatlan"
vagyont létesít az embernek, mely ha-
lálesetkor, azonnal érvényesíthető, kéz-
be vehető. A szegény embernek, vagy
átlagos egyén számára az életbiztosi-
tás képezi a legegyszerűbb módot ar-
ra, hogy pénzbeli birtokhoz juttassa
hátramaradott szeretteit.

Szükséges az, hogy az ember bir-
jon birtokkal? Csak néhány ember
van, kikre nem támaszkodna valak
és minden embernek tanácsos, kinek
vannak rátámaszkodó hozzátartozói,
hogy hagyjon hátra annyi birtokot
szeretteire, amennyit csak tud, azok-
nak segítségére. Mindig kerülnek ki-
fizetésre váró adósságok és elintéze-
dő temetkezési költségek, valamint fo-
lyó kiadások az ügyek intézésének és
az elhelyezkedésnek ideje alatt. Iga-
zolhatja e magát bárki is avval szem-
ben, hogy a szomorú órákat még ne
hezebbekké teszi avval, hogy szegény-
séggel is terheli azokat, akik megve-
désére ő többé nem vállalkozhatik?
Mindnyájan egyhangulag így felelnek:
"Határozottan nem!" és ennek elkerü-
lésére a legegyszerűbb mód az, ha vá-
sárol egy biztosítási kötvényt (policy).

És miért nem venne egy biztosítási
kötvényt olyan társulattól, melyet a
ön baptista testvérei mondanak magu-
kének és ők irányítják? Teljes törvén-
szerűséggel dolgozva, kiállíthat bár-
milyen természetű kötvényeket ez a
társulat és azonkívül nagy tőkefőlése-
ge — 120 percentes a fizetőképessége
Olyan erős, mint a legerősebb, aztán
évről évre gyarapszik. Felszólítjuk
legyen taggá. Irjon nekünk, bejelent-
ve születési idejének évét, hónapját é-
napját, és mi leadjuk ajánlatunkat o-
lyan kötvényre, mely legjobban meg-
felel az ön korához. Egymillió dollár
nál többet fizettünk ki a megalapítá-
s—1883—óta.

**GERMAN BAPTISTS' LIFE
ASSOCIATION, Buffalo, N. Y.**

—: ÜGYKEZELŐINK —:

Chermaz Ferencz, Buffalo, N. Y.
Péntek József Homestead, Pa.
Nyul Pál Trenton, N. J.
Rev. J. Fazekas, ... Philadelphia, Pa.
Honescko József, New Brunswick, N.J.
Meyers Lajos Cleveland, Ohio
Balogh István, ... Chicagó, Ill.
Tamits Lajos, ... E. Chicagó, Ill.
Rev. Botka József, ... Elyria, Ohio
Fanchal Dénes Detroit, Mich.
Gere András Cleveland, O.
Vass Imre Youngstown, O.

**AZ AMERIKAI
MAGYARSÁG ÁLLAMI
BANKJA**

**THE HARBOR STATE BANK
EMIL KISS, PRESIDENT**

Fourth Ave.—9. Str. New York

EGYLETEK, TÁRSULATOK ÉS
MAGÁNOSOK BETÉTJÉRE

**4½% KAMATOT
FIZET**

Tel. Main 1834.

Ha szénre van szüksége,
vegye meg a

Curtis Coal Co-nál

130 Steinert Ave Akron, O.

Ugyszintén mindenféle szállítást
is vállalunk.

FRANK J. ULRICH and SON.

Már 30 esztendő óta a magyarok
legkedveltebb

**Temetkezési
Rendezője**

47 FOUNTAIN AVE.

TRENTON, N. J.

Tel. 9002

"DR. KRAUSE SYSTEM"

**KÉNES GYÓGYFÜRDŐ ÉS
MASZIROZÁS.**

Tizennégyféle betegségnél gyógyít
Reuma, Eczema, Asthma, Vémér-
gezés és sok más betegségnél Or-
vosok is elismerik gyógyhatását.

HOT SPRING OF AKRON, OHIO

80 So. Broadway—Tel. Lincola 618

Éjjeli és nappali szolgálat.

MITCHELL STUDIO

készíti a legszebb fényképeket ju-
tányos árak mellett.

Mennyegzői és "Baby" felvételek
specialistája.

Phone: Melrose 1076

3900 Lorain Ave. Cleveland, O.

RBT. E. HENNESSY

Mortician and Funeral Director

2070 NIAGARA STREET
Buffalo, N. Y.

Temetkezési ügyben bizalommal
fordulhat ezen vállalkozóhoz.
Mérsékelt árak mellett szakszerű
kiszolgálást nyer.
Tel. Bidwell 6020

A tej roppant fontos tápanyag, de
csakis úgy ha igazán tiszta.

TAYLOR

**BUFFALO EGYEDÜLI
MAGYAR TEJESE**

tiszta és jó tejanyagot árusít

PRÓBÁLJA MEG!

76 Bridgeman St. Buffalo, N. Y.

— JÓT AKAR ENNI? —

Menjen az

ANDERS HOME

CAFETERIAJÁBA.

A legzamatosabban elkészített e-
bédék kaphatók mindennap 11—2.

2128 East 4th St. Cleveland, O.

Phone: Main 4133.

KERTÉSZ ISTVÁN

Egyedüli Magyar Temetkezési

Vállalat Akron és környékén

196 E. South St. Akron, O.

Tel. Barberton 61

So. Akron: Main 4986

**THE CAMPFIELD HICKMAN
Funeral Homes**

S. Akron and Barberton

TEMETKEZÉSI VÁLLALKOZÓ

gyenes kápolna mindkét helyen
Ambulance szolgálat éjjel-nappal
Akron: So. 8th St. és Kenmore
Blvd. — Barberton: 565 Park Av.